ичеал или тщиасал, постлеч, завивка.

Бакъш ~~[illegible]~~, ~~[illegible]~~ поглед, изглед, употребява се повече прилагателно то бакъшлия, жена бакъшлия, с намусен или мъчен поглед.

Бала (лан) ядро, топ; валек, тоз за нарене. 2) За дърва, нарязъ, една бала дърва, един нарязъ, колко го може нарязъ или на чуб да се пости. 3) Балапук, пресрда, в. балъ. 4) В Америка преди 50 години едва ли се изказяше една бала памук. 3. 321. 4) в. бало.

Балабан (чла) ~~[illegible]~~ 1) в. балабанец. 2) Балабан що дума будко дене зъне. Пословичр. Преди него казва че балабан и будко, като дервенчии на Катурмка вардъли дервенетъ и с другиёнте другии на чепедитъ ги стоели в котривщица; дурн казвал че тъ чр. дадрали Котривщица и всяко че все се кирали помеждуи, та от тъзи тъхни предтирни е останала като пословица приведена-та поговорка. Говори се още че балабан бил едъ ри и силнер човек, а будко напротив много дребен човек. Чини ли се черодове тъ на тия двама родоначалници тръгнат ещте в котривщица. Балабан е случило повеза като предвор и предвина, но суфитъ се и като собствено име: ~~и~~ Хараминя Стоян Балабан, стоян хайдутин с'се сина му Янкула М. 226. 3) Вид птица ~~Дуган, [illegible]~~, ~~Дуган [illegible]~~, кадръчуй, и особено дуган-гъоблия, повек, който има дуганови очи, който изглежда ярковато, в. Дуган, гим. Собст. 2) Птица-щрък, ~~[illegible]~~ Житъркал, ~~[illegible]~~ Чуркъчел, цъгала, лепак (сам) 4) Един вид едра зелена муха и 5) Зеленица, слъмхи, лъгъ, ядовит, злощастен човек. 5) в. балабан.

Балабанли мер. (Кукоп. и Одрин, и Якоп сала) в. Бараджъка, Бръдъка, Друбонки, Къжели, Ягоди, Сиканлици.

Балабанец, а, о — и (чла) Едъ, крутен, силен човек.

Балакан, гл. д. Котъ, чевръкан, вадъ от вид балкан. 2) Бъркан, бъркан, плискан, играен с вода.

Баланчуд (~~[illegible]~~) в. Паниуд.

Балъм гл. д. палам, търсъ, търпъ. 2) Барам, пъкам, бутам. 3) Бъркам, бъркам.

Балъм. в. палъм.

Балъма или соб. Маньо

Балванца (ча) - Нуд стави Ягода на гочка, ~~[illegible]~~ се от балванци, и ну тури вино при го дишло, а во вино бъркъ чеме ранки. М. 192. Кеп

Бал, (бал) Хоро, пее, събрене за игуване. 2) Зорна и какви или валовци почета и какви с кои то давят гласове при избори. 3 гласъ, гласуване, гласоподаване. 3) на ученици 70 записват балова при испит.

Бал, мед. употребявано повече сложно: бъчкабак, бал капъ, бал мъмъ (восък), бал ренчи, не доцъвтяло, недозрело.

Балав, а, о, — ви (чл) в балав. 2) Мър, бозав, балива кожица, грубвий чорой на кожата от чо. вешкото тяло. в. скуратица.

Тъ побаен с грижа в поясн. се, и извади едно писмо, Л. Д. 1875 г. 134.

Балгер (бъ), ~~[illegible]~~ от бало, който работи трави, продава бало. в. Абадъм. Ф. Попова и продавите/ите балгарев.